USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jiřího Pally a soudců Mgr. Aleše Roztočila a Mgr. Petry Weissové v právní věci žalobce: **J. M.**, zast. JUDr. Athanassiosem Pantazopoulosem, advokátem, se sídlem Slavíkova 1510/19, Praha 2, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 11. 2016, č. j. OAM-1-371/VL-10-K03-R3-2007, v řízení o přikázání věci jinému než místně příslušnému soudu ve věci vedené u Krajského soudu v Hradci Králové pod sp. zn. 29 Az 9/2017,

takto:

Návrh žalobce na přikázání věci Krajskému soudu v Ostravě **se zamítá.**

Odůvodnění:

[1] Žalobou podanou u Krajského soudu v Ostravě žalobce brojil proti rozhodnutí ze dne 22. 11. 2016, č. j. OAM-1-371/VL-10-K03-R3-2007, kterým mu žalovaný neudělil doplňkovou ochranu podle § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu. Usnesením ze dne 17. 1. 2017, č. j. 61 Az 26/2016 - 29, Krajský soud v Ostravě postoupil věc Krajskému soudu v Hradci Králové jako soudu místně příslušnému k jejímu projednání a rozhodnutí. V odůvodnění tohoto usnesení Krajský soud v Ostravě poukázal na § 32 odst. 3 zákona o azylu a konstatoval, že ke dni podání žaloby byl žalobce hlášen k pobytu na adrese Pobytového střediska Kostelec nad Orlicí. Krajský soud v Hradci Králové předložil Nejvyššímu správnímu soudu ve shora uvedené věci soudní spis k rozhodnutí o návrhu žalobce na přikázání věci jinému soudu z důvodu vhodnosti podle § 9 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“).

[2] Žalobce ve vyjádření ze dne 25. 1. 2017 uvedl, že Krajský soud v Ostravě již ve stejné věci v minulosti třikrát rozhodl v jeho prospěch. Krajský soud v Ostravě si byl vědom, že žalobce pobýval v Kostelci nad Orlicí ode dne 3. 11. 2014, a není tedy zřejmé, proč nerozhodl, že není místně příslušný už dříve, tedy před tím, než vydal rozsudek ze dne 14. 5. 2015, č. j. 61 Az 1/2014 - 46. Žalobce uzavřel, že ve věci vedené u Krajského soudu v Hradci Králové pod sp. zn. 29 Az 9/2017 by měl opět rozhodnout Krajský soud v Ostravě, neboť jinak by došlo k porušení čl. 6 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod. Při ústním jednání dne 23. 4. 2018 žalobce doplnil, že by bylo vhodné, aby nové rozhodnutí žalovaného posoudil Krajský soud v Ostravě, který již v posuzované věci vyslovil závazný právní názor.

[3] Žalovaný se k návrhu na přikázání věci nevyjádřil.

[4] Podle § 9 odst. 2 s. ř. s. *„Nejvyšší správní soud může věc přikázat jinému než místně příslušnému krajskému soudu, je-li to pro rychlost nebo hospodárnost řízení nebo z jiného důležitého důvodu vhodné.“*

[5] Tato tzv. delegace vhodná představuje průlom do ústavního principu zákonného soudce, vyjádřeného v článku 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod tak, že nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci, přičemž příslušnost soudu a soudce stanoví zákon. Místní příslušnost soudu, určená procesními předpisy, je tedy základním pravidlem, které je promítnutím dělby činnosti uvnitř soudní soustavy mezi jednotlivými články tak, aby věci byly projednávány tam, kde jsou nejlepší předpoklady pro jejich náležité projednání a rozhodnutí. V otázce tzv. delegace vhodné již existuje ustálená judikatura Nejvyššího správního soudu (viz usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 4. 2004, č. j. Nad 138/2003 - 26, publ. pod č. Sb. NSS 305/2004). Delegaci vhodnou lze připustit pouze tehdy, dojde-li tím k hospodárnějšímu, rychlejšímu či spolehlivějšímu posouzení věci. Jedná se však o výjimku z pravidla a lze ji připustit pouze za výjimečných okolností. Pro delegaci vhodnou musí existovat další důvody a naléhavé zájmy, které výjimečně a zcela ojediněle převáží nad ústavní zásadou zákonného soudce a soudu. Úlohou Nejvyššího správního soudu v této věci je tedy posoudit, zda jsou dány důvody pro výjimečné použití institutu vhodné delegace a rozhodnout, zda by řízení u Krajského soudu v Ostravě bylo z komplexního pohledu hospodárnější, rychlejší a spolehlivější než u místně příslušného Krajského soudu v Hradci Králové.

[6] Nejvyšší správní soud neshledal výjimečné okolnosti, které by odůvodňovaly přikázání věci Krajskému soudu v Ostravě. Žalobci lze přisvědčit, že žalovaný byl při rozhodování o žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany v České republice vázán právním názorem, který vyslovil Krajský soud v Ostravě. V takovém případě je však pro posouzení návrhu na přikázání věci zcela nepodstatné, který konkrétní soud vyslovil právní názor, jímž zavázal žalovaného, neboť kterýkoliv jiný soud se může s tímto právním názorem seznámit a může řádně posoudit, zda jej žalovaný dodržel. Krajský soud v Hradci Králové proto podle Nejvyššího správního soudu nemá o nic horší předpoklady k přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí než Krajský soud v Ostravě. Na tom nemůže nic změnit, zda Krajský soud v Ostravě ztratil místní příslušnost k projednání věci ještě dříve, než vydal rozsudek ze dne 14. 5. 2015, č. j. 61 Az 1/2014 - 46. Předně, Nejvyšší správní soud není oprávněn posuzovat v řízení o přikázání věci jinému než místně příslušnému soudu zákonnost žalobních řízení. I kdyby však Krajský soud v Ostravě byl povinen rozhodnout, že není místně příslušný již ve věci sp. zn. 61 Az 1/2014, skutečnost, že tak neučinil a věc si ponechal, nemá žádný vliv na hospodárnost, rychlost a spolehlivost řízení ve věci vedené u Krajského soudu v Hradci Králové pod sp. zn. 29 Az 9/2017. K nekonkrétnímu tvrzení žalobce, že by nepřikázáním věci Krajskému soudu v Ostravě došlo k rozporu s čl. 6 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, Nejvyšší správní soud toliko obecně konstatuje, že takový rozpor neshledal.

[7] Nejvyšší správní soud proto uzavřel, že podmínky ustanovení § 9 odst. 2 s. ř. s. nebyly v projednávané věci naplněny a věc tak nepřikázal Krajskému soudu v Ostravě, jak

žalobce navrhl. Žalobu podanou žalobci proti shora označenému rozhodnutí žalovaného tedy projedná a rozhodne o ní věcně a místně příslušný Krajský soud v Hradci Králové.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 22. května 2018

JUDr. Jiří Palla
předseda senátu